BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

Vijftiende jaargang
juni 1995
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
W.A. Rombout, vice-voorzitter
mevr. H. Brehler, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
A.C.H. Dona, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor septembernummer
Inzenden uiterlijk 1 augustus 1995
naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 VA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

De orgelman

Als jongetje was hij niet weg te slaan bij het grote draaiorgel in zijn keurige Haagse Benoordenhout. Toen begon het "zwerven" door andere stadswijken, kijken naar mensen in andere werelden. Hij werd tamboer van Baden Powell, Paddestoelen-planner bij de ANWB, gepensioneerde, en nu brengt hij velen vreugde in het leven met zijn eigen orgels. Op straat "staat hij in C": Donald Buys.

Het Dagboek

Zittende op een krukje voor een half uitgeruimde boekenkast vind ik mijn dagboek. Het is groen met een goudkleurig slotje. Het sleutelje hangt, zeer onlogisch, aan een touwtje door het boek, dus waarom het op slot zit is me een raadsel. Het is uit 1940-1945. Puck de Rover opent het en kijkt naar haar jongemeisjes-handschrift.

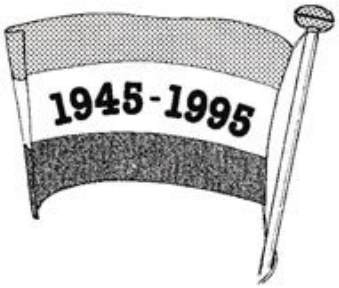

Voorzitter Pensioenfonds ANWB

Een welkome gast tijdens de algemene ledenvergadering van de VG-ANWB, de vereniging van de gepensioneerden, was uiteraard de voorzitter van het pensioenfonds-ANWB.
Jawel, de heer Nouwen. Daarom kon er over-en-weer worden gepraat, o.a. over de ANWB, het Sociaal Fonds, en zelfs over de Wet van Otterloo!

ANWB

Pensioen Privé

Kies uw liefde en bemin uw keus!

Piet en Truus Goutier

Beiden zijn geboren en getogen in Panningen. Hij kende haar eigenlijk allang; ze was een vriendin van zijn zuster. Maar ja die meisjes - er waren andere dingen die je aan het hoofd had. Piet ging als dienstplichtig militair naar Indonesië. Na drie jaar kwam hij in 1950 weer in Panningen terug en ... toen bekeek hij Truus met andere ogen. Zoals gebruikelijk in die tijd was het wachten op ... u raadt het: een woning. In 1955 was het zover en kon op 7 mei het nestje worden gebouwd. Na het behalen van de nodige vakdiploma's kwam Piet in februari 1960 in dienst bij de ANWB als wegenwacht. Behalve de wegenwacht had Piet nog andere hobby's; als vrijwillige brandweerman, chauffeur pompbediener, kon hij ook prima overweg met de voetbal. Wie herinnert zich niet de legendarische wedstrijd van het elftal-Goutier tegen het WW-Rayon Maasbracht. Hun huwelijk werd gezegend met drie zonen en een dochter. Helaas werd Piet wegens ernstige rugklachten in 1977 afgekeurd; de liefde voor het werk als wegenwacht heeft hij echter doorgegeven aan zijn zoon Leon, die werkzaam is op het wegenwachtstation Geldrop. Truus heeft natuurlijk ook niet stil gezeten. Behalve haar taak als huisvrouw was ze ook actief als vrijwilligster voor de Zonnebloem en het Katholieke Vrouwengilde. De

kinderen zijn inmiddels de deur uit. Maar Truus en Piet vervelen zich geen dag; er is heel wat werk te verzetten in de tuin. Ter gelegenheid van hun veertigjarig huwelijk werd hen door de kinderen een reis naar Nieuw Zeeland aangeboden zodat ze de daar wonende familie eens kunnen bezoeken. Wel missen zij dan een tijdje de zes kleinkinderen. Maar je kunt niet alles hebben in het leven; wel dankbaar zijn voor veel.

Henny en Loek Nijssen-Bloemhuizen

Het was Leidens Ontzet, 3 oktober 1951. Voor dit feest was Henny vanuit Den Haag naar haar zuster gegaan, die in Leiden woonde. Op naar de Harmonie in de Breestraat; temidden van de gezellige drukte wist amor zijn pijl uitstekend te richten. Loek was geboren en getogen in Leiden. Zijn vader had daar een wasserij. Dat kwam uitstekend uit om de relatie met Henny te verdiepen zij woonde immers in Den Haag. Dus verzorgde Loek met het grootste plezier het "Haagse Ritje". De was bezorgen op vrijdagavond in de omliggende gemeenten met als vaste pleisterplaats Den Haag. Het trefpunt in Leiden was het adres van Henny's zuster. Na drie en een half jaar verkering zijn ze op 13 juni 1955 getrouwd omdat toen woonruimte beschikbaar kwam. In 1956 werd hun dochter geboren. In februari 1960 kwam Henny via een uitzendbureau te werken bij de ANWB. Ze arriveerde als een "VIP-person" met een taxi omdat ze onderweg door een haastige automobilist omver gereden werd; gelukkig had alleen haar brommer schade. Zij werkte via de typekamer als typiste voor de afd. Reisinlichtingen/Specialisten.

In 1969 heeft ze de ANWB verlaten om met man en kind naar Canada te emigreren. Ze stapten op 2 mei aan boord van de Nieuw Amsterdam op weg naar Halifax. Vanwege een staking in de vliegwereld verder 5 dagen per trein naar Regina. Loek die werkzaam was in de koeltechniek hoopte in Canada een toekomst op te bouwen. Het bleek voor beiden echter niet het land van hun dromen te zijn en dus keerden ze in oktober 1969 weer terug naar Nederland. Henny kon weer terecht bij de ANWB. In juni 1982 verliet ze haar oude afdeling en ging naar de Bewegwijzering in Voorschoten waar ze met veel plezier heeft gewerkt. Helaas werden haar ogen zo slecht dat ze het typewerk alleen kon verrichten als men bereid was met een viltstift te werken. In 1989 werd Henny afgekeurd. Op de dag dat ze veertig jaar zijn getrouwd maken ze er een gezellig feest van met dochter, schoonzoon, twee kleinkinderen en vrienden. Ze hopen samen nog jaren van de gezellige flat en de fijne omgeving in Voorschoten te genieten.

FRANKJE

Personalia

Nieuwe leden
De volgende leden heten wij van harte welkom:
J. Overduin, Okerhof 4, Voorburg. Mevr. W. de Gorter, Laan van Meerdervoort 1373, Den Haag.

Verhuisd
C.L.J. Gaarenstroom, Magnoliahof 8, 1326 EL Almere, tel. 036-5376057. Mevr. A. Hofstra, Ernst Casimirstraat 23, 2241 KN Wassenaar; J.A. Rommers, Nathaliegang 13, 2719 CP Zoetermeer. Mevr. P. Duijvelshof-de Vey, Goeman Borgesiusstraat 9, 1067 LN Amsterdam; F.M. Franck, Nadinegang 85, 2719 CZ Zoetermeer; Mevr. Y.A. Mosheuvel-Ulrich, Van Cranenburchlaan 90, 2241 PT Wassenaar; A.S. Roozendaal, Schouwenhove 93, 2332 DS Leiden; Mevr. Beaumont-Hamers, Blekerij 74C, 6212 XW Maastricht; Mevr. A. Ter Kuile, verpleeghuis Bruggerbosch, Gronausestraat 752, 7534 AM Enschede; L.W.M. van Oss, Leijenhof 6, 5321 SZ Hedel.

Overleden
J. Bode. Mevr. Van Baaren, echtgenote van P. van Baaren. G.C.A. Gouw, verkeerswacht afd. Wegenwacht. P. den Hertog, sous-chef afd. Bewegwijzering. Th.C. Nieuwenhuysen, medewerker Alarmcentrale. Mevr. J.C. Mommert, chef-RD, Amsterdam. Mevr. J.H. Smaling, chef-documentatie Verkeer en Recreatie.
Velen van ons zullen goede herinneringen aan deze collega's bewaren.

Buiten Post

Tulpen uit Den Haag!

Op 21 januari jl. was het zo ver, op die dag werd ik 65 jaar. Niet dat het nu zo bijzonder is t.o.v. een andere verjaardag, maar toch, al voel je het niet zo, je bent ineens AOW-er. Je bent nu officieel gepensioneerd. Het Vutterzijn is voorbij, alhoewel de Fut er nog lang niet uit is.
Ergens in je achterhoofd verschijnt toch het beeld dat je in de Vut-periode nog wel, zij het dan misschien alleen administratief gezien, bij de organisatie hoorde waar je zoveel jaren hebt gewerkt. Nu is dat definitief een gesloten boek. De bekende loonstrook van de afdeling SA zal niet meer verschijnen. Als de Sociale Verzekeringsbank en het Pensioenfonds even correct te werk gaan als de afdeling SA van de ANWB, dan is er op dat punt geen reden tot klagen.
En "last but not least" is er onze eigen Belangen Vereniging van Gepensioneerden ANWB.
Dat deze vereniging bestaat bleek des te duidelijker, toen er op de voor mij toch heugelijke dag werd aangebeld en ik blij verrast werd met een boeket tulpen en de felicitaties, aangeboden door de Vereniging van Gepensioneerden ANWB. Bestuur: ook namens mijn vrouw van harte bedankt voor deze zeer gewaardeerde attentie. Zo is het toch nog fijn om AOW-er te zijn geworden.

J.A.(Ko) Dieleman, Terneuzen

Verbondenheid

Als je 75 wordt en je ontvangt bloemen met de bekende letters ANWB, dan is dat een buitengewone verrassing en een blijk van verbondenheid die mijn vrouw en ik ten zeerste waarderen. Ik hoop op een spoedig weerzien in verenigingsverband.

Jan Rolvink, Den Haag

Bruiloftsbloemen

Op de dag van ons veertigjarig huwelijk waren wij druk in de weer met ons vrijwilligerswerk. Het jubileum moest worden uitgesteld en bezoekers werden afgezegd, althans voorlopig. Het zou die dag stil zijn, in ons huis. Toen we laat thuiskwamen stonden de bloemen van de VG-ANWB er. Het was extra opvrolijkend dat we toch iets feestelijks kregen.

Carel en Toos de Veye

Proces

ik sprokkel ik leen ik steel
en tracht te weven met
woorden
op leeg papier
gemaar gemier gemor
geen moer

ik worstel met mijn ouverture
geschoffel geschaaf geschuif
ik wied in woorden
escapeer

kneden smeden
versmallen verbreden
vele uren vol geklad

dichten is jezelf verplichten

Tine den Boer

Bilateraal

Bedankt voor de bloemen op m'n 65e. Het spreekt vanzelf dat wij contact houden; daar zorgt onze VG-ANWB wel voor. Maar het is ook van belang dat wij, als leden van onze vereniging bilateraal, onderling, contacten behouden of misschien wel vernieuwen. Kijk eens in de ledenlijst, wie weet ....!

Jaap Kuitert, Biddinghuizen

Gedichtenbundel

Eindelijk. Mijn gedichtenbundel is een feit. Naar het gelijknamige gedicht draagt de bundel de naam Wisselslag.

Het gaat over de zee, maar is bedoeld als metafoor voor het leven. Zo lijkt alles gladjes en soepel te verlopen en van het ene moment op het andere val je van de hoge toppen in het diepe dal.

Met de Vut in zicht en omdat de taal me lief is, ben ik mij gaan bekwamen in de techniek van het dichten. Ik heb een groot aantal poëzieworkshops bezocht. Inspirerend en intens boeiend. Je leert heel veel mensen kennen, die allemaal dezelfde hobby hebben. Ik kan rustig stellen dat het dichten mij geholpen heeft minder prettige omstandigheden het hoofd te bieden. Bovendien heb ik er vrienden aan over gehouden.

Een aantal ex- en oudcollega's heeft te kennen gegeven een exemplaar te willen kopen. De bundel kost vijftien gulden inclusief verzendkosten. Het is toegankelijke poëzie. Zelf noem ik het liever gedichten. U kunt de bundel bestellen op mijn naam:

H.M. den Boer in Den Haag. AMRObank 460631098 met als kenmerk 'Wisselslag'. Ik zorg voor de verzending en uiteraard zal ik de bundel signeren. U kunt mij ook bellen, dan kunnen we nog een babbel maken,tel. 070-3258668.

U ziet maar.
Tine den Boer.

World Presidents!

De wereldwijde samenwerking tussen de toeristenclubs in AIT-verband hebben de directie en het personeel van onze bond altijd geboeid.
Vele gepensioneerden herinneren zich de AIT-congressen in ons land, nu nog uitmondend in sterke verhalen tijdens de gepensioneerden-excursies van de VG-ANWB.
Hoogtepunt van onze herinneringen is nog steeds de benoeming van onze hoofddirecteur de heer A. Blankert tot World President in 1977.
Onze vereniging VG-ANWB heeft met grote voldoening kennis genomen van de benoeming van, opnieuw, een ANWB-hoofddirecteur tot World President van de Alliance Internationale de Tourisme, mr. P.A. Nouwen.

Van harte gefeliciteerd!

16e Algemene Ledenvergadering

VG-ANWB en ANWB: de belangstelling is wederkerig

Ruim voor de aanvang van de Algemene Ledenvergadering in Den Haag, op 30 maart jl. waren de bijna honderd VG-ANWB-leden al aanwezig. En dat is belangrijk, want in de voorgesprekken hoor je "wat er leeft in de kring der leden". Dit vond zijn weerslag in de vergadering. De Wet van Otterloo scoorde hoog. Hoewel het een wettelijke (!) regeling betreft – aangenomen in de Tweede Kamer, dus niet de verantwoordelijkheid van de werkgever – opperde de heer Nouwen een reparatie-mogelijkheid in bijzondere gevallen.

Otterloo en verder

Op enkele vragen die de wet heeft opgeroepen werd door het bestuur ingegaan in de Buitenband van maart jl. (pag. 2). Het onderwerp keerde terug. Ook de heer Nouwen volgde de discussie met aandacht en stelde voor na te gaan of neveneffecten van de Wet van Otterloo in bijzondere gevallen via het Sociaal Fonds van de ANWB zouden kunnen worden "gerepareerd".

Voorts deelde de heer Nouwen, voorzitter van het Pensioenfonds ANWB, mede dat wordt nagedacht over extra dotaties in het Pensioenfonds, nu de financiële resultaten van de ANWB zich gunstig blijven ontwikkelen.

Leden herdacht

De vergadering werd geopend door de voorzitter van onze vereniging, mevr. J. Dorpema-Harmsen, met het verzoek een minuut stilte te betrachten ter herdenking van de dertien leden die in dit jaar zijn overleden. Na het verschijnen van het maart-nummer van de Buitenband ontving het bestuur bericht van overlijden van mevr. Van Rooyen-Berg, mevr. Mommert, mevr. Van Baaren en de heer Bode.

Vragen van leden

In de loop van dit jaar ontving het bestuur vragen van leden die rechtstreeks werden beantwoord. De vragen waren:

1. "Hoe te handelen met de afwikkeling van declaraties waarop men recht denkt te hebben?"

Antwoord: De gepensioneerden kunnen declaraties indienen via Coby van Gils, onder toezending van betalingsbewijs en vermelding van giro/of bankrekeningnummer.

2. "Kunnen gepensioneerden nog een beroep doen op de medische keuring van de ANWB?"

Antwoord: De medische keuring zal in 1995 worden omgezet in een arbeids-gezondheids-onderzoek; dus alleen voor werkenden. Uiteraard is voor gepensioneerden een medische controle bij de huisarts altijd mogelijk en kunnen de kosten aan de verzekeringsmij. UAP worden opgegeven.

Notulen en verslagen

De notulen van de 15e Algemene Ledenvergadering, gepubliceerd in de Buitenband van juni '94, werden goedgekeurd. Ook het Jaar-

verslag '94, in de Buitenband van maart jl., werd goedgekeurd. De penningmeester, mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, meldde dat de subsidie van de ANWB voor de Buitenband ƒ 7000,- is ontvangen. De totale kosten bedroegen in 1994 ƒ 13.200,-. Toen werd een jubileumnummer (15 jaar VG-ANWB) uitgebracht en vond een trendmatige verhoging van de druk- en papierkosten plaats. Op de balans zijn de totale kosten opgevoerd. Het Financieel Verslag werd goedgekeurd.

De ANWB van NU

Gepensioneerden behoren tot de lezerskring van het blad INZICHT. Daarom kunnen zij de aansluiting vinden op de informatie die, ook dit keer, de heer Nouwen gaf over de gunstige ontwikkelingen bij de ANWB. Vergeleken met "onze tijden" zijn de omstandigheden sterk veranderd. Ook de ANWB ondervindt meer concurrentie op een aantal dienstverleningen waarmee wij voorheen vaak als initiatiefnemer voorop liepen. In onderdelen kan de concurrentie zelfs de "krenten uit de pap" kiezen, waardoor een vergelijking met de kwaliteit en inhoud van de respectieve dienstverleningen weliswaar mank gaat, maar er wel een irreëel beeld op de markt kan ontstaan. Innoveren, samenwerken met anderen ook internationaal, produktontwikkeling en kostenbeheersing zijn essentiële uitgangspunten. Het aantal medewerkers is intussen gestegen tot ruim 3000. Binnenkort zullen daar nog 136 adspirantwegenwachten bij komen.

Excursiekosten

Na de lunch en een bezoek aan het "ANWB-museum" werd teruggekomen op de excursiekosten. Een der leden vond de bijdragen van de excursiegangers toch wel wat laag. Mevr. Dorpema stelde dat het de opzet van het bestuur is de inschrijfkosten voor excursies laag te houden opdat er geen enkele barrière is voor de leden om niet mee te kunnen gaan. De VG-ANWB heeft een goede reserve. Excursies en de Buitenband zijn van wezenlijk belang voor het leden-contact. Wij willen geen "papieren" vereniging worden. Dat hoeft ook niet, dank zij de ANWB, die onze vereniging jaarlijks subsidieert, met ƒ 50,- per lid, voorts met ƒ 7000,- voor ons blad, en ons extra faciliteiten biedt bij postverzending en repro. Het lidmaatschap van ƒ 15,- per jaar mag dus uniek worden genoemd.

Commissies

De commissie Rekening en Verantwoording, de heren Lemckert en Bruinhout, hebben alle stukken van de penningmeester in orde bevonden. De heer Lemckert verlaat de commissie, maar blijft reserve-lid. De heer Bruinhout blijft lid. De heer Van Drunen wordt tot lid benoemd.

Bestuur

Bij het secretariaat zijn geen opgaven van kandidaat-leden binnengekomen. Mevr. Borsje, mevr. Brehler en de heer Dona stelden zich herkiesbaar en werden benoemd.

OVGO

In aansluiting op het artikel "Gepensioneerden hebben een goede belangenorganisatie nodig" in de Buitenband van maart jl., meldt Korstjens dat het OVGO op 3 mei het rapport "Medezeggenschap voor gepensioneerden" zal aanbieden aan mevrouw E.G. Terpstra, staatssecretaris van WVS.

Dit rapport geeft de resultaten weer van een onderzoek naar het functioneren van deelnemersraden bij pensioenfondsen. Deelnemersraden werden mogelijk in 1990, toen voor het eerst, wettelijk, een medezeggenschapsrol aan gepensioneerden werd toegekend. Voorts is het onderzoek gericht geweest op vormen van bestuursparticipatie bij pensioenfondsen door gepensioneerden.

Sociaal Fonds

De heer Dona meldt dat het bestuur van het Sociaal Fonds in samenwerking met Bedrijfs Maatschappelijk Werk tot een nieuwe opzet van uitvoering is gekomen. De materiële hulpverlening wordt directer. Alle medewerkers van BMW kunnen nu de meeste hulpvragen volledig behandelen. Een goede privacy is gewaarborgd. De bekendheid van het Sociaal Fonds is toegenomen met 20%. Dona roept de vergadering op "mensen waarvan je vermoedt dat zij problemen kunnen hebben naar het Sociaal Fonds te verwijzen".

Contributie

De contributie is al jaren op ƒ 15,- gesteld. En dat blijft zo in 1996. Nieuwe leden zijn welkom. Het bestuur voert daartoe een actief beleid. Potentiële leden ontvangen deze Buitenband met een begeleidende brief. Individueel kunnen leden natuurlijk ook leden winnen; de kracht van het getal speelt mee bij de belangenbehartiging.

Reiskostenvergoeding

Zoals gebruikelijk worden aan de leden die naar de algemene ledenvergadering in Den Haag komen per openbaar vervoer de reiskosten vergoed. De leden die per auto komen ontvangen de reiskostenvergoeding op basis van de tarieven van het openbaar vervoer. Het bestuur vroeg zich af of deze vergoedingsregeling ook moest blijven gelden bij deelname aan de excursies en de nieuwjaarsrecepties en inventariseerde de meningen van de vergadering.

Uitgangspunt is dat weliswaar de kosten beheersbaar moeten blijven maar dat voorop staat dat onze vereniging alle leden bij de activiteiten wil blijven betrekken. Het bestuur zal zich, gelet op de meningen van de leden, nader oriënteren op de regeling voor de reiskostenvergoeding.

(Ko.)

Donald Buys:
"Op straat sta ik in C"

'Van muziek heb ik nooit kunnen lezen. Ik moet het doen op mijn gehoor. Proberen op mijn blokfluit, dan voel je ineens dat het er in zit. Maar wel "in C", dat is gemakkelijker. Die blokfluit was er al vroeg in mijn leven. Mijn moeder vond het wel goed, als het maar bóven in huis gebeurde. In die tijd kwam het draaiorgel in ons keurige Haagse Benoordenhout. Ik

was gefascineerd door dat kolossale orgel op wielen, het geweld en tegelijkertijd het speelse van de muziek, de stoere man die aan het grote wiel draaide en de jongens rondom die het publiek moesten verleiden tot donaties. Trouwens een techniek op zichzelf, ontdekte ik later.'

'Zo'n draaiorgel is voortdurend op pad. Kondigt zich van verre aan en gaat henen op de klanken van het vertrek. Het zwerft door de straten en wijken. Schijnbaar op willekeurige koers, op zoek naar mensen die een duit in het zakje willen doen'.

'Zie je de zwerver in mij? Met het draaiorgel kwam ik in de dertiger jaren eindelijk buiten het Benoordenhoutse, andere straten, andere wijken, andere mensen. Daar was het anders dan bij ons. Ik sprak er vaak over met mijn moeder, die het begreep. Gelukkig maar, want toen Het Hoofd der School mijn moeder meende te moeten waarschuwen dat haar zoontje in allerlei eigenaardige stadsdelen verkeerde, liep het toch goed met me af. Van haar heb ik veel geleerd: goed formuleren, weten wat je wel en niet kunt doen. Sociaal-zijn, maar niet de kaas van je brood laten eten'.

'In 1935 werd ik tamboer met base-drums bij de padvindersgroep BadenPowell. Dan kwam je op straat met je muziek, stonden de mensen naar je te kijken en luisteren; ik weet nog steeds niet in welke volgorde dat gebeurt. Achteraf bekeken moet er iets in mij hebben gezeten van: kijk, daar ben ik, ik durf en daag u uit. Dat zal het zijn, ik ben een romanticus en een zwerver.'

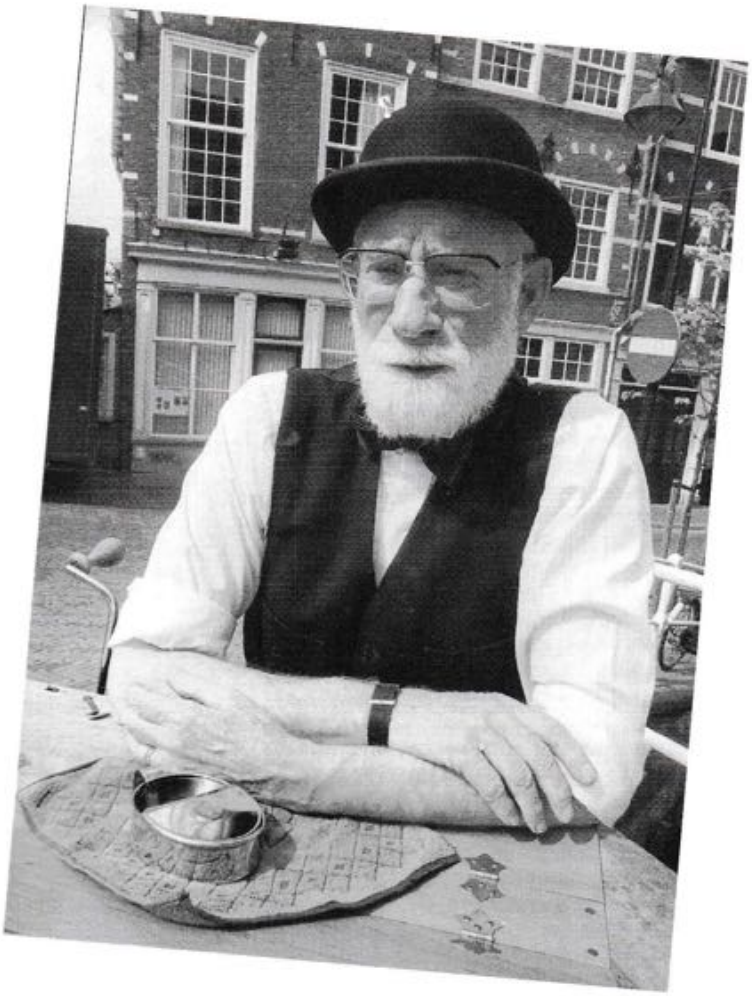

'Toen kwam de oorlog. Banen bij autobedrijven, geen periode om over naar huis te schrijven. Ik werd dansleraar. Daar heb je het weer: romantiek en bewégen, je uiten. In 1955 kwam ik bij de ANWB. De afdeling Bewegwijzering, de heren Brand en Den Hertog. Dertig jaar paddestoelen. Plannen maken, ook streekplannen! Ik werd projectleider en voelde mij heel erg ANWB. In die tijd bedachten gemeenten ook wel fietsroutes. Ze keken op de landkaarten en op de burelen werden de stukjes-pad met elkaar verbonden en goedbevonden. Nu de paddestoelen nog, zeiden ze. Donald moest ze gaan plaatsen. Dikwijls was ik de eerste die ter plekke ging kijken. Je kwam bij modderige paden, overwoekerde weggetjes en gevaarlijke wegen met oversteekplaatsen. Dat nooit dacht ik, moeders met kinderen op het netvlies. Terug naar de gemeente, heisa! Want op het Secretarie dacht men toen nog: als je paddestoelen plaatst ontstaat er vanzelf een veilige fietsroute.'

'Niettemin: dank zij de ANWB was ik drie dagen in de maand aan het zwerven. Nederland was mijn gehele rayon; ik was vrijer en rijker dan bij de Hoofdbewegwijzering.'

'Toen was er de Vut. En een orgelfestival in Haarlem. Daar stonden Leiern-kasten, Berlijnse draaiorgeltjes. De eigenaar woonde in Bonn, naar toe gegaan. Hij had twee orgeltjes. Een kleine met 21 toetsen, dat heb ik daar gekocht. En een grotere met 33 toetsen, die wilde hij niet kwijt. Hofbauer in Göttingen was de bouwer, zei hij. Ik naar Göttingen. Oh, nee, zei meneer Hofbauer, die pneumatische orgels maken wij niet meer, dateren van rond de eeuwwisseling. Je kunt wel een elektronisch-gevoed orgel

bij mij kopen. Dat wilde ik niet, teleurgesteld terug naar mijn hotel. De volgende ochtend, bij het ontbijt: Herr Boesch, ik heb gesproken met enkele van mijn oudere vakmensen en wij kunnen een pneumatisch orgel voor u maken.'

'Daar staan ze dan, de kleine en de grote. Voor de deur mijn bestelautootje met handlier. Mijn orgels en ik zijn mobiel, wij maken romantische muziek en ik zwerf door het hele land op de golven van de orgelklanken. Ik kies mijn muziek uit persoonlijke voorkeur, indachtig de romantiek die in alle mensen schuilt, drei-viertel-takt, trompetten, violen, tempo en mijmeringen. Maak ook muziekrollen. Daar ben je vijf weken mee bezig voor twee minuten muziek. De orgeltjes, ja die kosten samen toch wel twee-en-vijftig-duizend gulden. Daarom treed ik ook wel op voor bruiloften en partijen, bijvoorbeeld morgen in restaurant De Knip in Voorschoten aan de Vliet en onlangs in het prachtige paviljoenmuseum "Beelden aan Zee" aan de Scheveningse boulevard. Druppeltjes op de gloeiende investeringsplaat.'

'Het moment waarop je je orgeltje uitlaadt blijft altijd spannend. Wat gaat die man doen, denken de mensen. Ik ben in het zwart gekleed, zwarte hoed op. En de orgeltjes mogen er zijn, zoals je ziet. Dan moet het beginnen. Mensen boven de vijftig blijven het eerst staan, de romantici, misschien is het ook mijn verschijning met de witte baard onder de zwarte hoed. Je moet het natuurlijk wel "brengen", de act achter het orgel, met de schwung van de dansleraar. Dan komen de kinderen. Laatst vroeg er eentje: u woont toch niet in een echt huis, hè, maar in een woonwagen met rode gordijntjes voor de raampjes? Wie zou het wagen de illusie te verstoren? Er zijn ook macho-mannen die roepen: joh, lazer-op met dat ding. Soms heb je een snedige opmerking bij de hand, soms knijp je 'm. Dat gaat snel over, want even later komt een bewust-kritische jonge dame voorbij: meneer speelt u voor geld of voor uw plezier? Voor allebei, zei ik en ze gaf me een gulden. De reacties van de mensen zijn voor mij een belevenis apart. Samen met hen speel je een spel. Mensen met vissenogen die stijf en strak voortgaan, mensen die je kaartje vragen voor als ze thuis een partijtje hebben. Het enige geruisloze bij mijn "act" is de acquisitie'.

'Er is nog iets typisch. Draaiorgelmuziek is volksmuziek zeg je. Klopt. Maar tegenwoordig blijft alleen de "bovenlaag" staan, en de kinderschare. Kan ik diep over filosoferen.'

Toen die Vut er was dacht ik: je moet blijven functioneren. Het liefst op straat, met mijn muziek. Daar vind ik voldoening in. Ook voor mezelf, ja. Mag toch? Een beetje bekijks vind ik leuk; de zwerver, de romanticus, de danser'.
'Ik ben extravert, arrogant ook, mag je zeggen. Het hoort bij het spel. Spel en spelen, dat zal het zijn. En, net als bij de paddestoelen, een tikje eigenzinnig de route bepalen, eerlijk gezegd mijn route. Nog even over mijn geruisloze acquisitie. VG-ANWB-leden kunnen mij bellen: 070-3860346, als er wat te vieren valt. Wel iets in het bakje doen, vanwege de twee Hofbauerorgeltjes.

JanKo.
Foto's: Harry de Vré

Het Dagboek

Plotseling kom je tot de conclusie dat je tot de leeftijdsgroep behoort die geschiedenis heeft geschreven. Dan heeft de oorlog 1940-1945 voor de hedendaagse HAVO-leerling dezelfde klank als de tachtigjarige oorlog voor ons en is de watersnood van 1953 meer een soort St. Elizabethsvloed.

Zittende op een krukje voor een half-uitgeruimde boekenkast vind ik mijn dagboek. Het is groen met een goudkleurig slotje. Het sleuteltje hangt, zeer onlogisch, aan een touwtje door het boek. Iedereen kan dus zo de roerselen van je tienerziel lezen, dus waarom het op slot zit is me een raadsel. Eigenlijk moet ik verder met het kuisen van mijn boekenkast, maar dat boekje brandt in mijn vingers.

Ik open het, kijk naar het spichtige jongemeisjes-handschrift. Ik weet nog waarmee ik het schreef. Mijn eerste vulpen met een zeer spitse punt. Dun omhoog, dik omlaag.

Het boek begint in juni 1943; wij wonen in Schiedam. Ik ben geslaagd! Met een dikke onvoldoende voor Duits. Zal de Ortskommandant niet leuk vinden. Hij is de enige Duitser die mijn aandacht krijgt.

Elke dinsdag moet ik van onze dokter naar hem toe. Hij zetelt in een groot pand in de binnenstad. Ik ken dat huis heel goed. Er woonde vóór de oorlog één van de jeneverbonzen in. Ik was vriendinnetje van de dochter en weet dat er een achteringang is en een ondergrondse gang die uitkomt in een kamer. In die kamer ontmoet ik de Ortskommandant. Hij geeft me een stempel mee, heel stiekem. Dat stempel breng ik dan weer naar de dokter, die er valse persoonsbewijzen mee stempelt en dan moet ik het weer als een speer terugbrengen vóór iemand het gemist heeft. Zo draag ik mijn steentje bij om veel Nederlandse jongens uit Duitse werkkampen te houden.
Kijk, hier, september 1943: Ik zit op de Kweekschool voor Onderwijzers in Dordrecht. Waarom niet in Rotterdam? De school is vol. Allemaal onderduikers. Studenten waren vrijgesteld van uitzending naar Duitsland, blijkbaar.
Iedere dag rijd ik van Schiedam naar Dordt in een heel oud treintje met een locomotief ervoor. Elektriciteit is er niet meer. Het zijn houten rijtuigjes met banken aan weerszijden. Er hangt een carbidlampje in een hoek. Het geeft een beetje gelig licht, maar heel veel lucht. Het stinkt liederlijk.
Er zitten geen ramen meer in het rijtuig, in de winter ligt de sneeuw op de banken. Bij Barendrecht worden we steevast beschoten door de Engelsen, die denken dat het een transport is. Dan gaan we onder de banken zitten kaarten. Tot Zwijndrecht, want verder gaat het niet. De spoorbrug naar Dordt is kapotgeschoten, dus lopen we tweemaal per dag het traject Zwijndrecht-Dordrecht samen met de jongens van de MTS in Dordt. Tot 1944, dan is er de spoorwegstaking. Per speciale koerier worden mijn studieboeken gebracht en éénmaal per week ga ik op de fiets (!) naar school om alles te laten corrigeren.

Mei 1944: Ik ga met mijn vader op een fiets met houten banden naar familie in Zeeland om eten te halen. Ze zijn niet scheutig, weten niet hoelang de oorlog zal duren. We krijgen wat tarwe en een stukje spek. Mijn moeder weegt nog 45 kilo en krijgt extra voedselbonnen, maar er is niets meer in Zuid-Holland dus heb je niet veel aan die bonnen. Bij de Maasbruggen staat de SD te controleren. Vader zucht, daar gaat ons eten. Ik regel het. Het zijn twee "Hollandse" jongens. Ik haat dat slag, maar flirt er een beetje mee. Wij mogen doorrijden. Ik blader verder in mijn dagboek.

1 februari 1953: Mijn Oma kijkt met grote, verschrikte ogen naar de TV. Watersnood in haar geboortestreek in Zeeland. Koeien, schapen, huisdieren drijven voorbij het scherm.

Mensen zitten op huizen, waarvan alleen de daken boven water uitsteken. We zien een meisje met een poesje in de arm door twee mannen in een roeibootje van het dak gehaald worden waar ze helemaal alleen opzit. Een paard zwemt voor zijn leven. Er drijft een kap van een boerin en een klomp. Dan herkent mijn oma een boerderij. Met schrille stem roept ze "dat is de boerderij van Oele". Op het dak zitten mensen. Een vrouw in klederdracht. Mijn grootmoeder huilt geluidloos. Dan staat mijn vader op en zet de TV uit.

8 februari 1953: Ik lees: Nou ben ik tijdens een herdenkingsconcert blijven steken in het lied "Ruh'n in Frieden aller Seelen". Dat is me nog nooit overkomen. (Ik was afgestudeerd voor zang op het conservatorium en gaf concerten. PR)
Het orkest is gestopt en na enkele seconden pakken we het weer op of er niets is gebeurd. Wat een blamage! Maar het werd me echt te veel. 1500 mensen zijn er omgekomen, waaronder familieleden. Het publiek begrijpt het en een ingehouden, maar hartelijk applaus is mijn loon.

Dan blader ik verder en kom iets vrolijkers tegen. 24 december 1953: Morgen ga ik verloven! Wat een feest. Ook al weet ik nu dat het op niets is uitgedraaid.

Met een klap val ik terug in 1994. Mijn Filippijnse buurvrouw heeft de afzuigkap aangezet. Een walm knoflook drijft mijn kamer in. Ik

sluit de ramen en weet ineens waar die lucht me aan doet denken. Het carbidlampje in de trein tijdens de oorlog. Ik heb behoefte aan een glas wijn. Die boekenkast kan morgen ook nog.

Puck de Rover.

Uit de oude schoenendoos

Hoe lang is een gebouw "nieuw"? Tot het tweede er bij komt, het derde ..., enzovoort? Op 16 mei 1962 spraken wij in elk geval nog over het "nieuwe gebouw" nu gebouw A het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag. Uit de Parkstraat en ettelijke onderkomens in belendende wijken stroomden wij toe tot het modernste ANWB-hoofdkantoor aller tijden, in de luwte van Clingendael. Z.K.H. de Prins maakte op die 16e mei een wandeling door het nieuwe gebouw, dat hij officieel in gebruik had gesteld. In de Rotonde bood de ANWB de Prins aan voor hem een nieuwe route naar het zomerverblijf in Italië samen te stellen. De Prins vond het een goed idee, en zijn gegevens werden naar de routekamer gebracht waar de route met alle reis- en toeristische bijzonderheden in één boekwerk werd gecompleteerd. Zodoende kreeg men toen zijn "persoonlijk getinte eigen route", die overigens onder de vrinden en kennissen van hand tot hand zou gaan. Maar het lukte niet meteen, met de route voor de Prins. Ik kende het verdere bezoek-programma en vroeg of het pakket bij mij gebracht kon worden. Daarna werd de routebeschrijving de Prins overhandigd door onze receptioniste Ilona Blankenstein. Ilona moest alle samenstellers hartelijk bedanken. Links van Ilona de toenmalige voorzitter van de ANWB, de heer P.F. Zimmerman.
En het nieuwste gebouw? Officieel in gebruik gesteld door H.M. de Koningin? Later ... in een schoenendoos vér na het jaar 2000.

Jan W. Wunderink.

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

Bijtekenen

Over levenslustig ouder worden hadden we 't laatst. Over het geknutsel met hormonen en levenselixers om met gemak 115 te worden. Of misschien wel 120. En dan zonder stokken en krukken, of schuifelen met een driehoekje. Of sloffend met een borst vol blikjes in een bevrijdingsparade van oorlogsveteranen. Nee, kwiek en flitsend. Een bejaard mens vol lust en leven voor de fiets, de tennisbaan en het wandrek. Een wenkend perspectief waar vooraanstaande Amerikaanse gerontologen van overtuigd zijn en die ik maar al te graag wil geloven. Want dat is toch andere koek dan we gewoon zijn.
Pas verhuisd naar een service-flat in Leiden, ben ik opeens de jongste in huis. Wel al acht jaar 65-pluskaart in de binnenzak, maar aangesproken in de lift met een 'oh, u bent hier zeker op bezoek.' Mooi niks bezoek, maar jonge oudere in een dorp van 'oldies'. Een complex vol veteranen. Recht en krom, maar met de herinnering aan inktpotten in de klas, carbidlampen op de fiets, zuurkool uit het vat en de pret daar prat op te kunnen gaan. 'Raad eens', dagen ze me uit als ik naar leeftijd vraag. En ze hebben het grootste plezier als ik uit vriendelijkheid tien jaar beneden de werkelijkheid schat. Nee hoor, ze zijn al vier- of vijfennegentig. En ze schateren het uit.
Tot voor kort zag ik het klimmen der jaren als het zitten op een ijsschots die richting zomer drijft. Aan het voorspelbare gebrokkel helpt immers geen lieve moederen. Oud worden hoef je niet per se leuk te vinden en het loodje leg je toch. Vorige maand nog Willem F. Hermans. Een door mij zeer bewonderd schrijver, maar geen beminnelijk mens. Van hem is de uitspraak: 'Ouder worden is geen reden om vriendelijk tegen elkaar te zijn. Ouder worden is helemaal geen reden voor wat dan ook. Het kan hoogstens een oorzaak zijn van een onaangename fysieke neergang.' Maar om mij heen, weinig onaangenaams te bespeuren. Mensen die stok zijn, ja. In een neergang, dat ook. Maar zelfstandig en blij van zin. Die zichtbaar iedere dag plukken zoals ze genieten van het zondagse taartje. Alles nog zonder stimulerende hormonen en revitaliseringsmiddelen uit de chemische brijpot. Stel dat daar straks nog eens wat goeds uit te lepelen valt. Toch zeker een extra stimulans om – als het even meezit – hier voor twintig jaar bij te tekenen.

Berichten

Voorlichting pensioenen wettelijk regelen

Voorlichting over pensioenen moet wettelijk geregeld worden. Pensioenfondsen moeten mensen die in het verleden hebben deelgenomen aan een pensioenregeling informeren over veranderingen in de aanspraken die zij op grond van die regeling hebben. Een verplichting hiertoe zou moeten worden opgenomen in de Pensioen- en Spaarfondsenwet.
Dit is een van de aanbevelingen in de eindrapportage van de projectgroep "Voorlichting en Pensioenen" die de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft aangeboden aan de Tweede Kamer. Deze en andere aanbevelingen worden betrokken bij de voorbereiding van een al eerder aangekondigde wijziging van de Pensioen- en Spaarfondsenwet.

Hoog Terpstra-tempo

Staatssecretaris mevrouw E. Terpstra maakt ernst van haar toezegging dat zij de ouderenorganisaties, verenigd in het CSO, zal betrekken bij het overleg over haar beleidsvoornemens. Dit constateert de voorzitter van het OVGO, dr. W.J.H. Beekman. Na de eerste gedachtenwisseling in september '94 vonden besprekingen plaats in januari en maart jl. De voorgenomen afschaffing van de toeslag voor AOW-ers met een partner jonger dan 65 jaar is komen te vervallen.
De ouderenorganisaties – waaronder het OVGO – constateren met voldoening dat hun eendrachtig verzet, ook in de richting van de Tweede Kamer, tot dit resultaat heeft geleid.

AOW-aanvraag "automatisch"

Voor het aanvragen van een AOW-pensioen hoeft men sinds 1 februari jl. niet meer naar het postkantoor. De Sociale Verzekeringsbank (SVB) stuurt voortaan het aanvraagformulier automatisch toe aan mensen die 65 jaar worden. Dit is mogelijk geworden door aansluiting van de SVB op de Gemeentelijke Basisadministratie. Wie drie maanden vóór zijn 65 verjaardag nog geen formulier van de SVB heeft ontvangen, kan contact opnemen met het dichtstbijzijnde SVB-districtskantoor.

Europese sociale normen

In een brief aan staatssecretaris E. Terpstra spreekt de voorlopige Raad Voor het Ouderenbeleid zijn bezorgdheid uit over de gevolgen van de economische ontwikkeling in Europa voor de oudedagsvoorziening in de Europese lidstaten. De "sociale normen" in Europa staan onder druk. De raad acht het nastreven van een gemeenschappelijke sociale norm in Europa echter een onmogelijke zaak zolang vergelijkbare gegevens over het sociale beleid en de praktijk in de lidstaten ontbreken. De raad stelt daarom verder onderzoek voor naar de financiële positie van ouderen in Europa, in het bijzonder de oudedagsvoorziening.

Ouderen en vermogen

Het Coördinatieorgaan Samenwerkende Ouderenorganisaties (CSO) bereidt voor het najaar van 1995 een studiemiddag voor over vermogen. Met deze studiemiddag wil het CSO een genuanceerde discussie over vermogensbezit met ouderen bevorderen en daarmee vooroordelen, bijvoorbeeld dat veel ouderen rijk zijn, wegnemen.
In samenwerking met deskundigen van het Centraal Bureau voor de Statistiek en de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid zal een beeld worden gegeven van de relatie tussen vermogensbezit en leeftijd. Gekeken wordt naar zowel privé-vermogen als vermogen in pensioenfondsen.
Op basis van deze gegevens zullen twee beleidsvragen aan de orde komen. Voor privé-vermogen wordt nagegaan of er ongerechtvaardigd onderscheid naar leeftijd in wet- en regelgeving bestaat. Met betrekking tot pensioenvermogen staat de medezeggenschap bij pensioenfondsen centraal. Voor elk van deze twee vragen zal een deskundige worden uitgenodigd een oordeel te geven. De inleidingen zullen worden gebundeld en uitgegeven. De studiemiddag en de publikatie worden mede mogelijk gemaakt door subsidies van het Fonds Zomerpostzegels en het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

50+ Beurs en Festival: Den Haag

Ook in 1995 komt er een 50+ beurs en festival in het Congresgebouw in Den Haag. Op 29 en 30 september en 1 oktober kunnen ouderen zich breed oriënteren op het nieuwste aanbod in een aantal sectoren. Het centrale thema van deze beurs is mobiliteit, dat vanuit verschillende invalshoeken zal worden belicht. Dat betekent bijzondere aandacht voor reizen, vrije tijdsbesteding, participatie en beweging. Daarnaast kan de bezoeker zijn hart ophalen aan wat er wordt geboden op het gebied van wonen, interieur, zorg en welzijn, sport en fitness, voeding, financiën, technologie en persoonlijke dienstverlening. Er is voor elk wat wils: artiesten, een modeshow, een prijsvraag, een ombudsplein, demonstraties.

Inlichtingen: 50+ Beurs en Festival, tel: (03405) 61703. Fax: (03405) 64938.

SENIOREN praatpaal

055 - 41 43 82
01713 - 1 59 04
010 - 426 59 20

de VG-ANWB luistert

Heeft u weleens stil gestaan bij dat steeds terugkerende praatpaaltje in de Buitenband? Ooit een moment gehad waarop u dacht: ik ga eens bellen; ik moet mijn verhaal kwijt?

Oplossing van het cryptogram maart 1995

Horizontaal
3. nagelriem (9). 5. Cuba (4). 7. geluidscapaciteit (17). 10. brillehuisje (12). 12. golf (4). 13. warenhuispersoneel (18). 15. baanwedstrijd (12). 18. charme (6). 19. njet (4). 20. uitdrukkingswijzen (17). 21. alarmblazers (12).

Verticaal
1. gekuch (6). 2 lies (4). 3. nagelgarnituur (14). 4. maanexpedities (14). 5. clubverband (11). 6. schijnsucces (11). 8. tegenpartij (10). 9. tafelperen (10). 11. spierinkje (10). 14. nijd (3). 16. elst (4). 17. sparta (6).

Ditmaal waren er geen goede oplossingen; ergo geen winnaar. Jammer van de cadeaubon! Zijn de puzzels te complex? Of denkt u wat ons waarschijnlijker lijkt "Wij sturen maar niet in". Doe het nu wel s.v.p.

Kruiswoordpuzzel: "Eenvoudig"

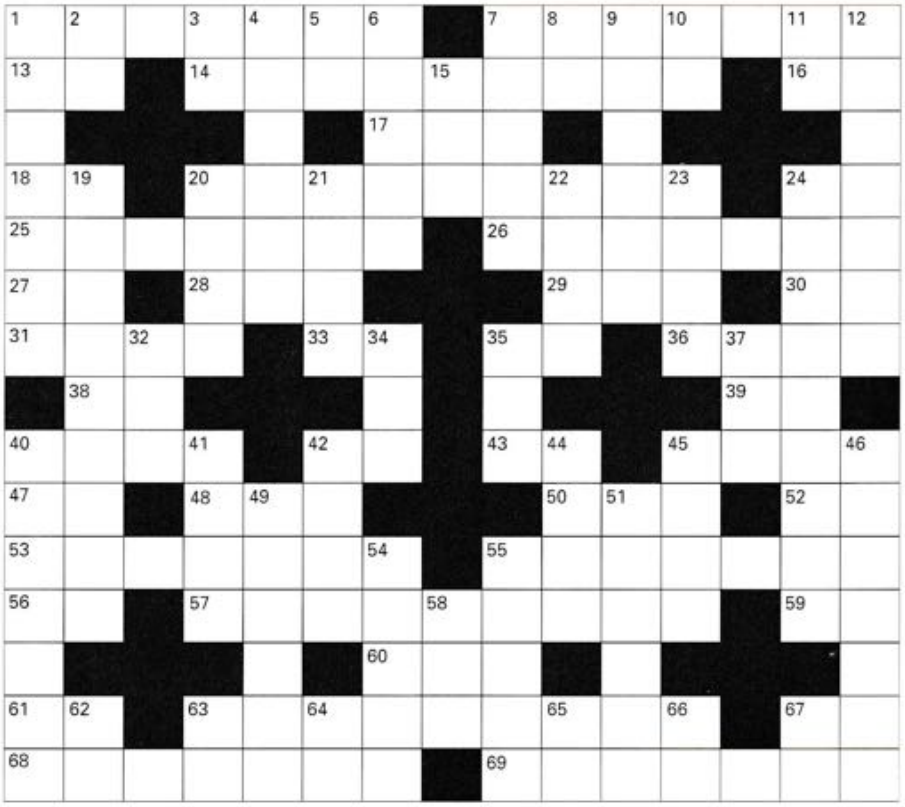

Horizontaal
1. Brandstof.
7. Gezin.
13. Slee.
14. Simpel.
16. Jongensnaam.
17. Schoenmakersgereedschap.
18. Voorzetsel.
20. Vogel.
24. Voormiddag (afk).
25. Veiligheidsinrichting.
26. Drukfout.
27. Reeds.
28. Plaats in Gelderland.
29. Merk wasmachine.
30. Dierengeluid.
31. Haarlok.
33. Noot.
35. Voorzetsel.
36. Gast.
38. Nederlandse rivier.
39. Slede.
40. Strand bij Venetië.
42. Zeilboot (afk.).
43. Lengtemaat.
45. Meisjesnaam.
47. Advocaat-Generaal (afk.).
48. Terreinmeetofficier (afk.).
50. Lichaamsdeel.
52. Persoonlijk voornaamwoord.
53. Vreemde munt.
55. Onderhoudend.
56. Bijbelse plaats.
57. Onprettige lucht bij Pernis.
59. Rivier in Nederland.
60. Deel van een roeiboot.
61. Vogelprodukt.
63. Het geheel van jonge edelen.
67. Persoonlijk voornaamwoord.
68. Vechten.
69. Zuiveren.

Verticaal
1. Stuk spoorweg.
2. Daar.
3. Persoonlijk voornaamwoord.
4. Onpersoonlijk voornaamwoord.
5. Onbekende (afk.).
6. Jongensnaam.
7. Versmelting.
8. Ten bedrage van (afk.).
9. Ellende.
10. Achtervoegsel met relaterende betekenis.
11. Dierengeluid.
12. Kaassoort.
15. Spaanse uitroep.
19. Vogel.
20. Palmvezel.
21. Narigheid.
22. Gewichtseenheid.
23. Modegril.
24. Groente.
32. Aanspreektitel (afk.).
34. Familielid.
35. Loflied.
37. Grote hoeveelheid.
40. Leemten.
41. Jongensnaam.
42. Baken.
44. Geestelijk leider.
45. Stad in Rusland.
46. Toneelspelen.
49. Aanspreektitel.
51. Leiden.
54. Vroeger oosters volk.
55. Kaartenboek.
58. Mislukking.
62. Hetzelfde (afk.).
63. Insekt.
64. Vorm van een persoonlijk voornaamwoord.
65. Predikante (afk.).
66. Frans lidwoord.
67. Persoonlijk voornaamwoord.

Oplossingen vóór 1 augustus naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. De winnaar ontvangt een cadeaubon.

Ouderen laten geld liggen bij de gemeente

Ouderen willen zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen. Toch laten veel ouderen "het geld liggen" dat het rijk met de invoering van de Wet Voorzieningen Gehandicapten (WVG) voor hen bij de gemeenten beschikbaar heeft gesteld.
Dit is onder meer te wijten aan een gebrekkige voorlichting van de gemeenten. Daarnaast hebben veel ouderen de behoefte om financieel onafhankelijk te zijn. Dit weerhoudt hen ervan een beroep te doen op de overheid.
Tot deze opzienbarende conclusie komen de ouderenbonden Unie KBO, ANBO en PCOB, samen goed voor meer dan 500.000 leden.

De WVG geeft naast gehandicapten ook ouderen het recht op bijvoorbeeld vervoersvoorzieningen, rolstoelen en woningaanpassingen. Uit eigen onderzoek weten de ouderenbonden dat het aantal ouderen dat gebruik maakt van de WVG fors achterblijft bij de verwachtingen. Ouderen menen vaak ten onrechte dat alleen gehandicapten voor deze financiële middelen in aanmerking komen. Het gevolg is dat gemeenten geld over houden op hun WVG-budget. Een belangrijke oorzaak vormt de terughoudende en voorzichtige voorlichtig over de wet.

De ouderenbonden zijn een grootschalige voorlichtingscampagne begonnen onder de oudere bevolking van Nederland.
"Gemak dient de mens" is de titel van de overzichtelijke folder over de Wet Voorzieningen Gehandicapten die de Unie KBO, ANBO en PCOB uitgeven.
U kunt de folder "Gemak dient de mens"bestellen door ƒ 1,50 over te maken op giro 76233 t.n.v. de Unie KBO in Den Bosch o.v.v. "Folder WVC".